Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. lapkričio 15 d.*

„Dempingas – Rusijos kilmės ferosilicio importas – Galutinis antidempingo muitas – Priemonių galiojimo termino peržiūra – Eksporto kainos nustatymas – Vienas ekonominis subjektas – Antidempingo muito atsispindėjimas perpardavimo Sąjungoje kainose – Kitos metodikos, nei naudota per ankstesnį tyrimą, taikymas – Dempingo ir žalos išlikimas ar pasikartojimas – Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 2 straipsnio 9 dalis, 3 straipsnis ir 11 straipsnio 9 ir 10 dalys (dabar Reglamento (ES) 2016/1036 2 straipsnio 9 dalis, 3 straipsnis ir 11 straipsnio 9 ir 10 dalys)“

Byloje T–487/14

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), įsteigta Čeliabinske (Rusija),

Kuzneckie Ferrosplavy OAO (KF), įsteigta Novokuznecke (Rusija),

atstovaujamos advokatų B. Evtimov ir M. Krestiyanova,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą M. França, J.-F. Brakeland, A. Stobiecka-Kuik ir A. Demeneix,

atsakovę,

palaikomą

Euroalliages, įsteigtos Briuselyje (Belgija), atstovaujamos advokatų O. Prost ir M.-S. Dibling.

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2014 m. balandžio 9 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 360/2014, kuriuo pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos kilmės ferosiliciui nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 107, 2014, p. 13), tiek, kiek jis susijęs su ieškovėmis,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni, teisėjai L. Madise (pranešėjas) ir R. da Silva Passos,

sekretorė S. Spyropoulos, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. gruodžio 14 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą [1]

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovės *Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO* (CHEMK) ir *Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)* yra Rusijoje įsteigtos bendrovės, gaminančios ferosilicį – lydinį, naudojamą gaminant plieną ir geležį. *RFA International, LP* (toliau – RFAI) yra su ieškovėmis susijusi bendrovė. Ji yra įsteigta Kanadoje ir turi atstovybę Šveicarijoje, atsakingą už ieškovių prekių eksportą, visų pirma Europos Sąjungoje.

(Praleista)

Dėl teisės

31 Grįsdamos savo ieškinį ieškovės nurodo tris pagrindus. Iš esmės, pirma, Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, kai, apskaičiuodama jų produktų eksporto kainą, atsisakė atsižvelgti į tai, kad jos ir RFAI sudarė vieną ekonominį subjektą. Antra, Komisija, apskaičiuodama jų produktų eksporto kainą, taip pat pažeidė pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 ir 10 dalis (dabar – Reglamento Nr. 2016/1036 11 straipsnio 9 ir 10 dalys), kai ji, apskaičiuodama jų produktų eksporto kainą, iš pirmojo perpardavimo Sąjungoje įsisteigusiam nepriklausomam pirkėjui kainos atėmė per tiriamąjį laikotarpį, atitinkantį 2012 m., sumokėtus antidempingo muitus. Tam kad atmestų ieškovių argumentą, pagal kurį dempingo muitai visiškai atsispindėjo nepriklausomam pirkėjui Sąjungoje taikomoje perpardavimo kainoje, Komisija vadovavosi kitokia metodika nei ta, kuri buvo naudojama atliekant tarpinę peržiūrą. Jeigu būtų buvusi taikoma ta pati metodika, šie muitai nebūtų buvę atimti iš šios kainos, siekiant apskaičiuoti fiksuotą eksporto kainą. Trečia, analizuodama žalos pasikartojimo tikimybę tuo atveju, jeigu baigtųsi Rusijos produktams taikomų antidempingo priemonių galiojimas, Komisija padarė kelias akivaizdžias vertinimo klaidas.

32 Prieš analizuojant pirma apibūdintus pagrindus, reikia priminti, kad prekybos apsaugos priemonių srityje Taryba ir Komisija turi didelę diskreciją dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos turi išnagrinėti, sudėtingumo (2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale*, C-351/04, EU:C:2007:547, 40 punktas). Iš to darytina išvada, kad Sąjungos teismo vykdoma institucijų atliekamo vertinimo kontrolė, neskaitant tikrinimo, ar nepadaryta teisės klaidos, turi apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar faktai, kuriais grindžiamas ginčijamas sprendimas, buvo tikslūs, ar vertinant šiuos faktus nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos ir ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais (1987 m. gegužės 7 d. Sprendimo *NTN Toyo Bearing ir kt. / Taryba*, 240/84, EU:C:1987:202, 19 punktas; 1990 m. kovo 14 d. Sprendimo *Gestetner Holdings / Taryba ir Komisija*, C-156/87, EU:C:1990:116, 63 punktas ir 2015 m. kovo 17 d. Sprendimo *EuroChem MCC / Taryba*, T-466/12, EU:T:2015:151, 37 punktas).

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies pažeidimu fiksuojant eksporto kainą

33 Nurodydamos teisės klaidą ir akivaizdžią vertinimo klaidą, ieškovės teigia, kad Komisija nepadarė tinkamų išvadų iš to, kad jos kartu su RFAI sudarė vieną ekonominį vienetą. Jos remiasi ginčijamo reglamento 61–69 konstatuojamosiomis dalimis, iš kurių matyti, kad Komisija atsižvelgė į tai, jog

1 Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

RFAI buvo su ieškovėmis susijusi importuotoja, ir atitinkamai taikė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies nuostatas. Reikėtų priminti, kad tokiu atveju šios nuostatos leidžia fiksuoti patikimą eksporto kainą prie Sąjungos muitų sienų, remiantis kainomis, kuriomis importuoti produktai buvo pirmą kartą perparduoti Sąjungoje įsisteigusiam nepriklausomam pirkėjui, atliekant jų būtinus pataisymus.

34 Ieškovės nurodo, kad Komisija vis dėlto iš pirmojo perpardavimo Sąjungoje įsisteigusiam nepriklausomam pirkėjui kainos atėmė visas RFAI išlaidas ir atitinkamą pelno maržą, nors atimdama ji turėjo apsiriboti tik ta dalimi, kuria jos susijusios su po importo į Sąjungą einančia stadija. Iš tiesų RFAI ieškovių naudai vykdė prekybos operacijas, susijusias su jų produktų eksportu, įskaitant tas, kurios susijusios su produktų išvežimu iš Rusijos ir jų gabenimu iki Sąjungos sienos, į šias operacijas neturėjo būti atsižvelgta.

(Praleista)

42 Pirmiausia reikia pažymėti, kad tai, jog trečiosios šalies eksportuojantis gamintojas ir subjektas, įgalioti vykdyti importo operacijas ir produktų pirmąjį pardavimą Sąjungoje, sudaro vieną ekonominį vienetą, nekliudo taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies, siekiant nustatyti patikimą eksporto kainą prie Sąjungos sienų, o labiau atvirkščiai. Iš tiesų, tokia situacija atitinka patį glaudžiausią ryšį tarp eksportuotojo ir importuotojo, kuris, atsižvelgiant į šios nuostatos sąlygas, pateisina eksporto kainos fiksavimą prie Sąjungos sienų remiantis pirmojo perpardavimo nepriklausomam pirkėjui valstybių narių teritorijoje kaina taikant minėtos nuostatos antroje ir trečioje pastraipose numatytus atitinkamus koregavimus. Todėl, atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, nesvarbu, kad Komisija ginčijamame reglamente nepateikė savo pozicijos dėl vieno ekonominio vieneto, kurį sudarė RFAI ir ieškovės, buvimo, kadangi ji 61 konstatuojamojoje dalyje nusprendė, jog jos buvo tarpusavyje susijusios, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Be to, ieškovės neginčija to, kad ši nuostata gali būti taikoma jų padėčiai, o kritikuoja tik būdą, kuriuo Komisija atliko koregavimus, nes ji tinkamai neatsižvelgė į tai, jog jos su RFAI sudarė vieną ekonominį vienetą, ir į pastarosios funkcijas, kurias ji – be savo vaidmens kaip ieškovių produktų importuotojo – vykdė po šių produktų atgabenimo prie Sąjungos sienos einančioje stadijoje.

43 Vis dėlto ieškovės nepateikė jokių įrodymų, kuriais remiantis būtų galima pripažinti jų prašomus skirtumus.

44 Kalbant apie koregavimus, susijusius su pardavimo, administracinėmis ir bendrosiomis išlaidomis, iš tiesų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalis pagal savo pobūdį reiškia (tai labai aiškiai patvirtinama ir jos antroje pastraipoje), kad turi būti atsižvelgiama tik į operacijas, kurios buvo įvykdytos laikotarpiu nuo Sąjungos sienos kirtimo iki pirmojo perpardavimo nepriklausomam pirkėjui jos valstybių narių teritorijoje, nes šia nuostata siekiama, skaičiuojant atgaline tvarka, nustatyti patikimą eksporto kainą prie Sąjungos sienų. Todėl į koregavimus neturi būti įtrauktos išlaidos, susijusios su prieš kertant minėtą sieną įvykdytomis operacijomis arba susijusios su eksportu ir importu į trečiąsias šalis.

45 Vis dėlto, nors pelno ir nuostolių ataskaitos, kurią atsakydamos į Komisijos klausimyną pateikė ieškovės arba RFAI, duomenys, susiję su dempingo tyrimo laikotarpiu, atitinkančiu 2012 m., arba tikslesni duomenys, kurie buvo pateikti vėliau vykdant tyrimą, nurodyti <…> punkte, iš tiesų yra išsamūs ta prasme, kad juose konkrečiai nurodomas tam tikras eilučių skaičius (pavyzdžiui, apyvarta, produktų sąnaudos, eksporto transportas, eksporto draudimas, darbo užmokesčiai ir premijos), atsižvelgiant į produktų pobūdį (ferosilicis – lydinys, kuris yra tyrimo objektas, ir kiti produktai) ir atsižvelgiant į šių produktų adresatus (nepriklausomi Sąjungoje įsisteigę klientai, Sąjungoje įsisteigę susiję klientai, nepriklausomi eksporto už Sąjungos ribų klientai, susiję eksporto už Sąjungos ribų klientai), jie, kiek tai susiję su tiriamu ferosiliciu, kuris parduodamas Sąjungoje įsisteigusiems nepriklausomiems klientams, neleidžia įtikinamai atmesti išlaidų, kurios nesusijusios su operacijomis, įvykdytomis laikotarpiu nuo Sąjungos sienos kirtimo iki pirmojo perpardavimo nepriklausomam pirkėjui jos valstybių narių teritorijoje. Konkrečiai kalbant apie tam tikras atsiliepime į ieškinį nurodytas išlaidų

eilutes, niekas nerodo, kiek jos buvo susijusios su prieš kertant minėtą sieną įvykdytomis operacijomis (pavyzdžiui, komisiniai, darbo užmokesčiai ir premijos, išlaidos arba finansinės pajamos). Kaip nurodyta šio sprendimo <…> punkte, ieškovės, be to, pripažįsta, kad šių įvairių operacijų sąnaudos nebuvo paskirstytos atsižvelgiant į tyrimo metu pateiktus duomenis, ir teigia, kad Komisija turėjo pati paprašyti su šiuo paskirstymu susijusių duomenų, kurių jos spontaniškai neturėjo pateikti. Taigi, kaip iš esmės nuspręsta 2017 m. gegužės 4 d. Sprendime *RFA International / Komisija* (C-239/15 P, EU:C:2017:337, 34–44 punktai) ir 2015 m. kovo 17 d. Sprendime *RFA International / Komisija* (T-466/12, EU:T:2015:151, 44 ir 57–64 punktai ir jame nurodyta jurisprudencija), kai eksportuotojas ir importuotojas yra tarpusavyje susiję, kaip yra šioje byloje, pati suinteresuotoji šalis, siekianti užginčyti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį atliktų koregavimų apimtį, motyvuodama tuo, jog koregavimai, atlikti remiantis pardavimo, administracinėmis ir bendrosiomis importo į Sąjungą išlaidomis, yra per dideli, turi pateikti šiuos tvirtinimus pateisinančius įrodymus ir konkrečius skaičiavimus ir, konkrečiai kalbant, nurodyti alternatyvią procentinę dalį atsižvelgiant į apyvartą, kurią ji siūlo siekiant atspindėti šių išlaidų dalį, kurią ji laiko tinkama. Tai yra ypač aktualu, kai suinteresuotoji šalis teigia, jog Komisija disponuoja tik bendrais duomenimis, galinčiais apimti ne tik operacijas, įvykdytas laikotarpiu nuo Sąjungos sienos kirtimo iki pirmojo perpardavimo nepriklausomam pirkėjui jos valstybių narių teritorijoje, bet ir operacijas, kurios įvykdytos prieš kertant minėtą sieną.

46 Tokiomis aplinkybėmis ieškovės negali kaltinti Komisijos, kad ji atsižvelgė į vykdant tyrimą, susijusį su dempingo tyrimo laikotarpiu, atitinkančiu 2012 m., pateiktus duomenis, pirmiausia susijusius su pelno ir nuostolių ataskaita, siekiant nustatyti koregavimus, kurie turi būti atlikti remiantis pardavimo, administracinėmis ir bendrosiomis importo į Sąjungą išlaidomis, siekiant apskaičiuoti eksporto kainą remiantis pirmojo perpardavimo nepriklausomam pirkėjui jos valstybių narių teritorijoje kaina, iš jos neatimant dalies, kuri priskiriama prieš kertant Sąjungos sieną įvykdytoms operacijoms. Kaip Komisija pažymėjo savo atsakyme raštu į Bendrojo Teismo rašytinį klausimą ir jai ieškovės neprieštaravo, prieš priimant ginčijamą reglamentą pateiktame galutiniame informaciniame dokumente buvo nurodyta apyvartos procentinė dalis, kuri atspindėjo šias pardavimo, administravimo ir bendrąsias išlaidas, kurias Komisija ketino taikyti. Nors ieškovių atsakyme dėl šio dokumento nurodytos tam tikros pastabos buvo susijusios su elementais, kurie sudarė šias išlaidas, ir nulėmė tam tikrus koregavimus, dėl kurių pateikti paaiškinimai ginčijamo reglamento 84–87 konstatuojamose dalyse, pirmiausia susijusiose su paskolų palūkanomis arba Šveicarijoje sumokėtais mokesčiais (dėl jų buvo sumažinta metinė RFAI grynosios apyvartos dalis, kuri buvo pritaikyta siekiant atspindėti šias išlaidas), konstatuotina, jog šiose pastabose nebuvo tikslių nuorodų, kaip turi būti paskirstytos išlaidos tarp operacijų, įvykdytų prieš kertant Sąjungos sieną, ir operacijų, kurios buvo įvykdytos laikotarpiu nuo Sąjungos sienos kirtimo iki pirmojo perpardavimo nepriklausomam pirkėjui jos valstybių narių teritorijoje, nors ieškovės ir galėjo pateikti tokias nuorodas. Papildomai reikia pažymėti, kad nors nauja apyvartos procentinė dalis, kuri atspindi pardavimo, administracines ir bendrąsias išlaidas ir kuri taikoma ieškovėms pateikus pastabas, nėra nurodyta pačiame ginčijamajame reglamente dėl konfidencialumo priežasčių, ji ieškovėms buvo nurodyta, pateikiant atitinkamus paaiškinimus, praėjus dviem dienoms po ginčijamojo reglamento priėmimo, kaip tai nurodė Komisija savo atsakyme į Bendrojo Teismo klausimą. Be to, kiek tai susiję su ieškovių reikalaujamu išlaidų paskirstymu, darant prielaidą, kad šis jos reikalavimas pateiktas laiku, dublike pateiktas tvirtinimas, jog daugiau negu pusė Komisijos taikytų išlaidų eilučių vertės turi būti priskirta operacijoms, įvykdytoms prieš kertant Sąjungos sieną, yra pernelyg abstraktus ir nepagrįstas, kad su juo būtų galima sutikti. Ieškovių minėti kelių rūšių išlaidų pavyzdžiai, susiję su abiem operacijų rūšimis: prieš kertant Sąjungos sieną ir kirtus Sąjungos sieną, – iš tiesų nėra pakankami, kad būtų galima nuspręsti dėl šių išlaidų paskirstymo šioms dviem operacijoms.

47 Kiek tai susiję su RFAI 6 % pelno marža nuo grynosios apyvartos, į kurią atsižvelgė Komisija, atitinkančia nepriklausomų importuotojų pelno maržą, kuri atspindi RFAI pelną, į kurį reikia atsižvelgti atliekant koregavimus siekiant fiksuoti eksporto kainą remiantis pirmojo perpardavimo Sąjungoje įsisteigusiam nepriklausomam pirkėjui kaina, ieškovių argumentas, kad tik šios maržos dalis yra susijusi su operacijomis, įvykdytomis jau kirtus Sąjungos sieną, ir į ją turi būti atsižvelgta, negali

būti priimtas. Nors iš tiesų, kaip teigia ieškovės, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies antra pastraipa bendrai susijusi su „pelno marža“, į kurią reikia atsižvelgti atliekant koregavimus, kurie turi būti atlikti fiksuojant patikimą eksporto kainą, *a priori* neįpareigojant taikyti konkrečios metodikos šiai maržai nustatyti, ir nors ieškovės, atsakydamos į prieš priimant ginčijamą reglamentą pateiktą galutinį informacinį dokumentą, nurodė, jog tik maždaug pusė RFAI bendrojo pelno turėjo būti priskirta operacijoms, įvykdytoms kirtus Sąjungos sieną, dėl tokių aplinkybių negali būti sumažinta 6 % grynosios apyvartos dalis, į kurią atsižvelgta vertinant RFAI iš tokių operacijų gautą pelną.

48 Iš tiesų, viena vertus, ieškovių reikalavimas atskirti *a priori* iš principo nėra pateisinamas, kiek jis susijęs su pelno marža, grindžiama, kaip yra šioje byloje, nepriklausomų importuotojų, kurie, išskyrus išimtinius atvejus, perima produktus prie Sąjungos sienos, veiklos stebėjimu.

49 Kita vertus, net jeigu būtų atsižvelgta į pačios RFAI pelno maržą, ieškovių pasiūlyta procentinė dalis, į kurią reikėtų atsižvelgti, t. y. maždaug pusė šios maržos, buvo neįtikinamai aiškinama remiantis ekstrapoliacija, grindžiama išvada, kad jų eksportuotų produktų sąnaudos sudarė 90 % eksporto apyvartos, kadangi šios sąnaudos ir ši apyvarta turėjo atspindėti atitinkamai dalį operacijų, susijusių su eksportu į Sąjungą, ir dalį operacijų, kurios įvykdytos kirtus Sąjungos sieną. Iš tiesų, pagal šią metodiką dėl abiejų operacijų kategorijų reikia atsižvelgti į tuos pačius rodiklius, nes apyvarta, susijusi su perpardavimais nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje, neišvengiamai apima eksportuotų produktų sąnaudas, kurias ji iš principo turi padengti.

50 Šiomis aplinkybėmis Komisija ginčijamojo reglamento 69 konstatuojamojoje dalyje turėjo teisę konstatuoti, kad jai stigo įrodymų, leidžiančių prireikus RFAI taikyti mažesnę pelno maržą. Todėl Komisija, atlikdama koregavimus eksporto kainos fiksavimo tikslais, visiškai pagrįstai kaip pelno maržą galėjo pasirinkti taikyti nepriklausomų importuotojų maržą, kaip buvo pripažinta 1988 m. spalio 5 d. Sprendime *Canon ir kt. / Taryba* (277/85 ir 300/85, EU:C:1988:467, 32 punktas), kadangi su gamintoju susijusių subjektų, kurie pirmiausia užtikrina importą į Sąjungą, pateiktiems duomenims ši asociacija gali daryti įtaką, kaip tai pirmiausia buvo pažymėta, be kita ko, 2015 m. kovo 17 d. Sprendime *RFA International / Komisija* (T-466/12, EU:T:2015:151, 68 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Taigi Komisija galėjo pagrįstai taikyti pradiniame tyrime taikytą 6 % pelno maržą, atsižvelgdama į tai, kad, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 15 ir 62 punktų, atliekant peržiūros tyrimą tie importuotojai nebendradarbiavo.

51 2012 m. vasario 16 d. Sprendimas *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP* (C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78) ir 2009 m. kovo 10 d. Sprendimas *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP / Taryba* (T-249/06, EU:T:2009:62), kuriais ieškovės remiasi grįsdamos pirmąjį pagrindą, niekaip nepaneigia Komisijos pasirinkto požiūrio tiek vertinant pardavimo, administravimo ir bendrąsias išlaidas, tiek vertinant pelno maržą. Šiuose sprendimuose – atitinkamai šių sprendimų 51–56 punktuose ir 177 ir 178 punktuose – Teisingumo Teismas ir Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad esant vienam ekonominiam vienetui, į kurį įeina gamintojas ir jo kontroliuojamas teisiškai atskiras vienetas, įgaliotas vykdyti pardavimus nepriklausomiems pirkėjams, siekiant nustatyti tiek normaliąją vertę, tiek eksporto kainą, reikia atsižvelgti ne tik į pirmojo nepriklausomo pirkėjo sumokėtą kainą, bet ir į išlaidas, kurias paprastai prisiima gamintojo vidaus pardavimų departamentas, jeigu šiam vykdant pardavimus nepadėjo teisiškai atskiras subjektas, siekiant išvengti situacijos, kai nustatant šias skirtingas kainas į šias išlaidas nebūtų atsižvelgta. Šie esminiai argumentai galioja ir kiek tai susiję su eksporto kaina, kai ji apskaičiuojama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, ir kiek tai susiję su koregavimais, kurie gali būti atlikti siekiant teisingo palyginimo su normaliąja verte pagal to paties reglamento 2 straipsnio 10 dalį, – būtent šiame kontekste minėtuose sprendimuose buvo paskelbti šie svarstymai. Todėl šiems sprendimams nebūtų prieštaraujama, jeigu pardavimo, bendrosios ir administracinės išlaidos ir pelno marža, atitinkanti nagrinėjamų produktų importuotojo veiklą Sąjungoje, būtų atimtos iš jų pirmojo perpardavimo nepriklausomam pirkėjui jos valstybių narių teritorijoje kainos, siekiant apskaičiuoti patikimą eksporto kainą, kai importo funkciją, kaip yra šioje byloje, atlieka nuo gamintojo teisiškai atskiras, tačiau, kaip teigia ieškovės, su juo sudarantis bendrą ekonominį vienetą subjektas. Šis vertinimas nedaro poveikio klausimui dėl įrodinėjimo pareigos,

susijusios su taikytino koregavimo svarba, taikant atitinkamai pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį ir 2 straipsnio 10 dalį, paskirstymu, kuris buvo nagrinėjamas 2017 m. gegužės 4 d. Sprendime RFA *International / Komisija* (C-239/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:337, 40–44 punktai).

(Praleista)

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 ir 10 dalių pažeidimu fiksuojant eksporto kainą

53 Ieškovės teigia, kad apskaičiuodama fiksuotą eksporto kainą, Komisija neturėjo atimti RFAI sumokėtų antidempingo muitų sumos dempingo tiriamuoju laikotarpiu, atitinkančiu 2012 m., kadangi šie muitai visiškai atsispindėjo perpardavimo Sąjungoje kainoje. Taip Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 11 straipsnio 10 dalies nuostatas, pagal kurias, kai vykdant peržiūros tyrimą yra nuspręsta apskaičiuoti eksporto kainą pagal 2 straipsnio 9 dalį, Komisija turi ją apskaičiuoti neatimdama sumokėtų antidempingo muitų sumos, kai pateikiami įtikinami įrodymai, kad šis muitas deramai atsispindi perpardavimo kainose ir tolesnio pardavimo Sąjungoje kainose. Be to, savo vertinime dėl antidempingo muitų atspindėjimo perpardavimo kainoje realumo Komisija jį išanalizavo atsižvelgdama ne į tyrime, kurį atlikus priimtas pirminis reglamentas, nustatytą perpardavimo kainą, bet į Rusijoje patirtas einamąsias gamybos išlaidas. Dėl šios priežasties Komisija, nepateikdama jokio pagrindimo, taikė ne tą metodiką, kuri buvo taikoma atliekant peržiūros tyrimą, po kurio buvo priimtas laikinasis reglamentas. Taigi Komisija taip pat pažeidė pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalies nuostatas, pagal kurias, jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija, atlikdama bet kuriuos peržiūrų tyrimus, taiko tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimus, kuriais remiantis nustatytas muitas, tačiau atitinkamai atsižvelgia į to paties reglamento 2 straipsnį.

54 Ieškovės primena, kad 2012 m. sausio 16 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 60/2012, kuriuo baigiama importuojamam, *inter alia*, Rusijos kilmės ferosiliciui taikomų antidempingo priemonių dalinė tarpinė peržiūra pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį (OL L 22, 2012, p. 1), 25 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė:

„[A]tlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungoje svertinės vidutinės mažmeninės ferosilicio kainos padidėjo[,] palyginti su pradinio tyrimo kainomis, o dabartinės perpardavimo kainos iš esmės daugiau kaip 22,7 % [antidempingo muito norma)] didesnės nei tokios kainos pradiniame tyrime. Todėl gali būti daroma išvada, kad antidempingo muitas tinkamai atsispindi ieškovės perpardavimo kainose. Todėl <…> apskaičiuojant eksporto kainas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį nebuvo atimti jokie antidempingo muitai.“

55 Šioje byloje savo pastabose dėl galutinio informacinio dokumento, kuris buvo išsiųstas prieš priimant ginčijamą reglamentą, ieškovės pateikė Komisijai neginčijamų įrodymų, kuriuose nurodyta, jog nuo tyrimo laikotarpio, kurio pabaigoje buvo priimtas pradinis reglamentas, iki dempingo tyrimo laikotarpio, atitinkančio 2012 m., kurio pabaigoje buvo priimtas ginčijamas reglamentas, jų produktų perpardavimo kainos Sąjungoje išaugo daugiau negu 22,7 % dydžio antidempingo muitas. Tarp šių dviejų laikotarpių šios kainos padidėjo daugiau nei 100 %.

56 Atsakydamos į Komisijos argumentus atsiliepime į ieškinį ieškovės iš esmės pridūrė, kad pagrindinio reglamento 11 straipsnio 10 dalies nuostatose tereikalaujama, kad pirmojo perpardavimo Sąjungoje įsisteigusiam nepriklausomam pirkėjui kaina apimtų antidempingo muitus, kad jie nebūtų atimti apskaičiuojant fiksuotą eksporto kainą, o taip neišvengiamai būtų, jeigu su minėtu pirkėju nebūtų sudarytas kompensacinis susitarimas, kai taikoma perpardavimo kaina daugiau negu antidempingo muitų dydis viršytų kainą, kuri buvo nagrinėjama tyrime, kurio pabaigoje buvo priimtas pirminis reglamentas. Dėl eksporto kainos nustatymo metodikos pakeitimo ieškovės taip pat atsikerta, kad

gamybos sąnaudų pokytis nėra joks aplinkybių pasikeitimas, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalies nuostatas, kuris pateisintų naujos šios kainos apskaičiavimo metodikos taikymą.

(Praleista)

59 Reikia priminti, kad ginčijamas reglamentas buvo priimtas per priemonių galiojimo pabaigos peržiūros tyrimą, atliktą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį (dabar – Reglamento Nr. 2016/1036 11 straipsnio 2 dalis). To paties straipsnio 10 dalyje patikslinama, kad kai vykdydama šią procedūrą Komisija nusprendžia fiksuoti eksporto kainą pagal 2 straipsnio 9 dalį, ji apskaičiuoja ją neatimdama sumokėtų antidempingo muitų sumos, kai pateikiama reikšmingų įrodymų, kad šis muitas deramai atsispindi perpardavimo kainose ir tolesnio pardavimo Sąjungoje kainose, kaip tai, ieškovių manymu, ir buvo. Be to, pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalį, jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija bet kuriuose peržiūrų tyrimuose, atliekamuose pagal minėtą 11 straipsnį, taiko tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimus, kuriais remiantis nustatytas muitas, tačiau atitinkamai atsižvelgia į 2 straipsnį. Ieškovės taip pat teigia, kad šiuo atveju aplinkybės nepasikeitė.

60 Šiuo klausimu buvo nuspręsta, kad išimtį, kuria remiantis taikoma kitokia metodika, nei naudota per pradinį tyrimą, neišvengiamai reikia aiškinti griežtai, kad tai atitiktų nuostatos, kuria leidžiama daryti tokią išimtį, tekstą ir tikslą (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 40–43 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

61 Vis dėlto šioje byloje, atliekant priemonių galiojimo pabaigos peržiūros tyrimą, ieškovės prašo taikyti ne tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma pradiniame tyrime, bet tokią metodiką, kuri buvo taikoma peržiūros tyrime, kurio pabaigoje priimtas tarpinis reglamentas. Iš tikrųjų, šiuo atveju kyla klausimas dėl antidempingo muitų, kurie pradiniu tyrimo laikotarpiu iš esmės nebuvo įsigalioję, atspindėjimo.

62 Nesant reikalo nuspręsti tiek dėl pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalies taikytinumo šiam atvejui, reikia pažymėti, kad pagal to paties reglamento 11 straipsnio 10 dalį pirmiausia siekiant išsiaiškinti, ar antidempingo muitai turi būti atimti iš pirmojo perpardavimo Sąjungoje įsisteigusiam nepriklausomam pirkėjui kainos apskaičiuojant fiksuotą eksporto kainą, gali būti taikomi tokie patys principai, kaip ir tie, kurie nustatyti taikant 11 straipsnio 9 dalį. Iš tiesų šiais skirtingais atvejais reikia užtikrinti analizės, kai lyginamos ekonominiu požiūriu sudėtingos situacijos, patikimumą, kad būtų ne tik pateisinamas priemonių, priimtų remiantis antidempingo reglamentais, pagrįstumas, bet ir užtikrinama, jog ūkio subjektams, kuriems šios priemonės gali būti taikomos, būtų taikomas vienodo požiūrio principas, kuris yra Sąjungos teisės bendrasis principas.

63 Šiuo klausimu reikšmingas gamybos sąnaudų pokytis, dėl kurio buvo atliekama baigiančios galioti priemonės peržiūra nuo pradinio tyrimo laikotarpio arba tarpinės peržiūros laikotarpio iki baigiančios galioti priemonės peržiūros laikotarpio, yra aplinkybių pasikeitimas, kuris tam tikrais atvejais pateisina metodikos, kuria vadovaujantis, atitinkamam produktui įvedus antidempingo muitus, fiksuojama eksporto kaina, pakeitimą, kuris atitinka 62 punkte minėtą tikslą. Iš tiesų siekis atliekant ekonominę analizę garantuoti situacijos palyginimo dviem laikotarpiais patikimumą iš principo pateisina tos pačios metodikos taikymą, nebent jeigu atitinkami kriterijai pakankamai pasikeitė ir ankstesnės metodikos taikymas nebūtų tinkamas siekiant patikimo rezultato, pavyzdžiui, siekiant įvertinti, ar antidempingo muitai buvo deramai atspindėti perpardavimo kainoje ir vėliau Sąjungoje taikytose pardavimo kainose (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2014 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 50 ir 59 punktus). Taigi, kaip teigia Komisija, jeigu gamybos išlaidos tarp dviejų lyginamų laikotarpių reikšmingai padidėjo, net ir didelis perpardavimo kainos Sąjungoje padidėjimas nebūtinai reiškia, kad nustatant šias kainas antidempingo muitai buvo deramai, t. y. visiškai, atspindėti. Gamybos sąnaudos gali padidėti daugiau negu kaina. Šiuo atveju, net jeigu naujos kainos yra aukštesnės už ankstesnes kainas, prie jų pridėjus antidempingo muitus, suinteresuotieji asmenys tinkamai neatspindi antidempingo muitų atsižvelgiant į jų gamybos sąnaudų pokytį.

64 Iš tiesų pagrindinio reglamento 11 straipsnio 10 dalis tiek, kiek ji susijusi su klausimu, ar „muitas yra deramai atspindėtas perpardavimo kainoje“, siekiant į jį atsakyti teigiamai, visiškai nereiškia, kad, be perpardavimo kainos, kuri buvo taikoma prieš tai, į naują perpardavimo kainą turi būti įtrauktas tik antidempingo muitų atitikmuo. Papildomas muitas, palyginti su paprastai patiriamomis sąnaudomis, „deramai atsispindi“ tik tuomet, kai jis pridedamas prie šių kitų sąnaudų. Taigi, jeigu šios kitos sąnaudos padidėja, bet perpardavimo kaina padidėja mažiau, iš tiesų muitas yra tik iš dalies pridedamas prie šių kitų sąnaudų arba iš viso nepridedamas, net jeigu muito atitikmuo prie anksčiau taikytos perpardavimo kainos ir pridedamas. Komisijos pranešimas apie antidempingo muitų grąžinimą (OL C 164, 2014, p. 9), kurį ieškovės nurodė per teismo posėdį, nėra jokiu būdu nesuderinamas su šia analize. Tas pats pasakytina apie 2015 m. lapkričio 18 d. Sprendimą *Einhell Germany ir kt. / Komisija* (T-73/12, EU:T:2015:865), kurį ieškovės taip pat nurodė per teismo posėdį. Konkrečiai kalbant, šio sprendimo 155 punkte, aiškinamame jo kontekste, nurodoma, kad kita metodika, o ne Sąjungoje taikomų perpardavimo kainų iki ir po antidempingo muitų įvedimo palyginimas, gali būti tinkama, siekiant nustatyti, ar šie muitai atsispindi naujose perpardavimo Sąjungoje kainose, ar ne.

65 Reikia patikslinti, kad siekiant išsiaiškinti, ar antidempingo muitai deramai atsispinti perpardavimo kainoje, prireikus į gamybos sąnaudų pokytį gali būti atsižvelgta atliekant tarpinę baigiančių galioti priemonių peržiūrą arba tyrimą dėl grąžinimo, o ne tik „tyrimą dėl absorbcijos“, kaip numatyta pagrindinio reglamento 12 straipsnyje (dabar – Reglamento 2016/1036 12 straipsnis), kaip tai leido suprasti ieškovės teismo posėdyje. Žinoma, šių skirtingų rūšių tyrimai yra vykdomi vadovaujantis skirtingomis procedūromis ir jų pabaigoje gali būti priimtos skirtingos priemonės, tačiau, kiek tai susiję su esminiu klausimu, ar antidempingo muitai yra atspindėti, analizės parametrai yra tapatūs.

66 Šiuo atveju tarpiniame reglamente Komisija neužfiksavo jokių gamybos sąnaudų pokyčių nuo tiriamojo laikotarpio, kurio pabaigoje buvo priimtas pirminis reglamentas, iki tiriamojo laikotarpio, dėl kurio buvo atliekama tarpinė peržiūra. Todėl, atsižvelgdama į savo vertinimo diskreciją, ji galėjo apsiriboti tik patikrinimu, ar RFAI ieškovių vardu taikomos naujos perpardavimo kainos Sąjungoje stipriai viršijo 22,7 % muitų vertę, palyginti su tomis, kurios buvo taikomos pirmuoju iš šių laikotarpių, kad būtų padaryta išvada, kad šie muitai buvo deramai atspindėti šiose naujose kainose ir kad jie nebūtų atimti fiksuojant eksporto kainą.

67 Kita vertus, per tyrimą, kurio pabaigoje buvo priimtas ginčijamas reglamentas, ir šio reglamento 83 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad labai padidėjo gamybos išlaidos, o to ieškovės, ypač šiame ieškinyje, iš esmės neginčijo. Šiomis aplinkybėmis siekiant nustatyti, ar antidempingo muitas deramai atsispinti RFAI taikomose perpardavimo kainose dempingo tyrimo laikotarpiu, atitinkančiu 2012 m., Komisija pagrįstai galėjo atsižvelgti ne kaip į analizės pagrindą į per tyrimą, kurio pabaigoje priimtas pirminis reglamentas, padidėjusias perpardavimo kainas, bet į 2012 m. konstatuotas gamybos sąnaudas, net jeigu tai reiškė metodikos pakeitimą, kaip tai matyti iš ginčijamo reglamento 83 konstatuojamosios dalies.

68 Vis dėlto esant tokiai situacijai, kai, kaip pažymėjo Komisija ginčijamo reglamento 83 konstatuojamoje dalyje, tik 1 % atvejų perpardavimo kainos Sąjungoje padengia produktų sąnaudas, įskaitant antidempingo muitus, anaiptol nėra įrodyta, kad šie muitai iš tiesų buvo deramai atspindėti.

69 Net perpardavimo kainos Sąjungoje padidėjimo 100 % tarp tyrimo laikotarpio, kurio pabaigoje priimtas pirminis reglamentas, ir dempingo tyrimo laikotarpio, atitinkančio 2012 m., kurį nurodė ieškovės, šiomis aplinkybėmis nepakanka, siekiant įrodyti, kad antidempingo muitai buvo visiškai atspindėti antruoju iš šių laikotarpių. Iš tiesų, pakanka, kad, kaip iš esmės pažymėta šio sprendimo 63 punkte, gamybos sąnaudos padidėtų daugiau kaip 100 %, t. y. kad jos padvigubėtų, kad taikomos kainos, atsižvelgiant į gamybos sąnaudų pokytį, deramai neatspindėtų antidempingo muitų. Tai *a priori* įrodo ta Komisijos nurodyta aplinkybė, kad 99 % atvejų perpardavimo Sąjungoje kainos 2012 m. nepadengė produktų sąnaudų, įskaitant antidempingo muitus.

70 Todėl Komisija pagrįstai atėmė antidempingo muitą iš pirmojo perpardavimo Sąjungoje įsisteigusiam nepriklausomam pirkėjui kainos, kad apskaičiuotų fiksuotą eksporto kainą dempingo tyrimo laikotarpiu, atitinkančiu 2012 m., kadangi nebuvo įrodyta, jog pirmojoje kainoje antidempingo muitas buvo deramai atspindėtas.

(Praleista)

Dėl bylinėjimosi išlaidų

100 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, jos turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

101 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį Bendrasis Teismas gali nurodyti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nepaminėtam įstojusiam į bylą asmeniui pačiam padengti savo išlaidas. Šioje byloje reikia nuspręsti, kad *Euroalliages* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš *Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK)* ir *Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)*, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengti Komisijos bylinėjimosi išlaidas**.

3. ***Euroalliages* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Gervasoni Madise da Silva Passos

Paskelbtas 2018 m. lapkričio 15 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.